

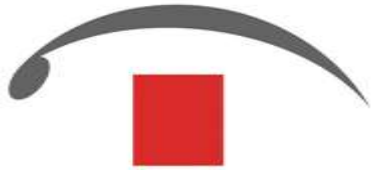

BILO JE NEKOČ V ŠEMPASU – PO POTEH STARIH ZGODB

(Mateja H. Gregorič, OŠ Šempas)

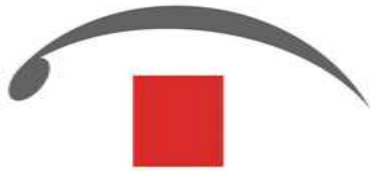
Regionalno srečanje DEKD in TKD

Tolmin, 21. 2. 2017

Začetki ...

- ❖ ideja o projektu se je porodila na lanskem regionalnem srečanju DEKD in TKD na gradu Kromberk;
- ❖ povezava s KS Šempas → prepričanje, da lahko tudi v Šempasu kaj naredimo ...

Cilja projekta ...

- ❖ v neformalni del pouka vključiti vsebine s področja ohranjanja kulturne dediščine;
- ❖ učencem višje stopnje približati načine prepoznavanja, spoznavanja, ohranjanja in varovanja kulturne dediščine domačega kraja (oba cilja sta skladna s cilji TKD).

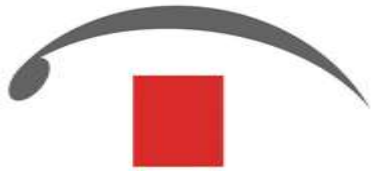
Smernice DEKD in osnovna vodila TKD ...

- ❖ v projekt so bili vključeni osnovnošolci, na katere želimo prenesti skrb za ohranjanje dediščine;
- ❖ etnologija kot veda, kot izbirni predmet ali kot pomoč pri projektu?;
- ❖ medgeneracijsko povezovanje.

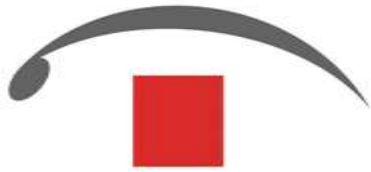
Vsebina projekta ...

- ❖ stare zgodbe, ki krožijo med ljudmi: od razlagalnih pripovedk do povsem vsakdanjih pripovedi o življenju nekoč;
- ❖ popestritev zgodb s fotografijami;
- ❖ predstavitev v obliki razstave.

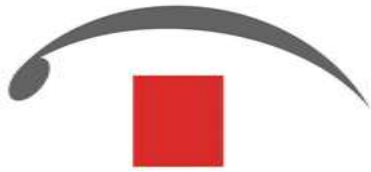
Načrt in potek dela ...

- ❖ informatorje (pripovedovalce) zgodb smo poiskali na terenu; pogosto so nas ti usmerjali naprej;
- ❖ učenci so zgodbe zapisovali sproti, nato prepisali v urejeno obliko (ohranjali smo sproščeni, na govorni jeziki spominjajoč slog).

Zadrega, dileme ...

- ❖ iskanje primernih informatorjev;
- ❖ za zapis kratke zgodbe je potrebno veliko časa, potrpljenja, vztrajnosti, tenkočutnosti ...;
- ❖ zadrega pripovedovalcev zaradi uporabe „domačega“ jezika;
- ❖ knjižni jezik in/ali narečje?

Zaključek ...

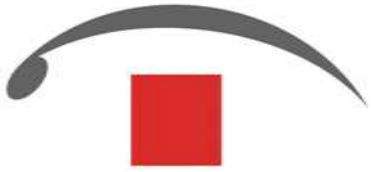
- ❖ nabrali smo zelo različne zgodbe in jih tematsko razdelili;
- ❖ našli smo variante iste zgodbe; vesele in žalostne zgodbe ...;
- ❖ zadovoljni učenci in prijetno presenečeni domačini, da koga te zgodbe še zanimajo.

Predstavitev na šoli ...

- ❖ razstavo zgodb in fotografij smo postavili v šolski večnamenski prostor ob pomoči učiteljice likovnega pouka;
- ❖ uradno odprtje v četrtek, 6. 10. 2016;
- ❖ ponovitev v petek, 14. 10. 2016, v dopoldanskem času za vse učence šole (razstava postaja stalna ...)

Načrti še ostajajo ...

- ❖ s projektom bomo nadaljevali, saj želimo zbrati vsaj 50 (primernih) zgodb;
- ❖ mogoče nam uspe vse skupaj spraviti v knjižico ...

Razlagalna pripovedka za pokušino

KAKO JE ŠEMPAS DOBIL SVOJE IME

O nastanku imena Šempas je veliko ugibanj in veliko poskusov strokovne razlage. Med prebivalci gre ena od zgodb takole:

Na področju Šempasa je bilo vedno veliko beguncev. Ko so nekoč spet prihajali skozi kraj in so s sabo vozili tudi živino, pse in mačke, je ena od žensk v gruči opazila, da ji manjka eden od psov. Začela je vpiti: »Še an pas, še an pas!«

Tako naj bi vasica, skozi katero so šli begunci, postala Šempas.

Informatorka: Nikolina Gregorič (1937)

Stik z informatorko: Nike Bratina

Na prireditvi sta nas obiskali tudi predsednica KS Šempas in predstavnica Mestne občine Nova Gorica

Nekaj „terenskih delavcev“ z mentorico

Razstava zgodb in fotografij na panojih

Članek o naši prireditvi v
Primorskih novicah

Bilo je nekoč v Šempasu

ŠEMPAS ▶ V oktobru so učenci OŠ Šempas z učiteljico **Matejo H. Gregorič** zaključili prvi del projekta z naslovom *Bilo je nekoč v Šempasu*, ki sodi v okvir širše teme *Dediščina OKoli nas*. To temo je letos razpisal Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije kot krovni naslov vseh prireditev, ki so se zvrstile med Dnevi evropske kulturne dediščine in Tednom kulturne dediščine 2016. Učenci so po vasi poiskali primerne informatorje, pri katerih so s skr-

bnim poslušanjem in zapisovanjem iskali zgodbe iz preteklosti. Te segajo od razlagalnih pripovedk do čisto vsakdanjih popisov kmečkega dela. Zgodbe, obogatene s svežimi fotografijami Šempasa, so za zdaj v obliki razstave predstavili v šolskem večnamenskem prostoru, z delom pa bodo nadaljevali, saj želijo zbrati vsaj 50 zgodb, ki bi jih radi izdali v samostojni publikaciji in s tem dodali drobec k ohranjanju kulturne dediščine v svojem kraju. **MHG**

Sporočilo, ki ga želim deliti ...

Iskanje duhovne, nematerialne dediščine je kot kukanje skozi napol zaprte žaluzije, skozi rolo, ki se odpre natančno toliko, kot se uspe iskalcu zgodbe pretihotapiti v pripovedovalčevo dušo. In prav zato so te na videz nepomembne zgodbe tako zelo dragocene ...

